

"In windstille woorden"

in windstille woorden

we wolkten

in eigen gedachten

vulden de hemel met leven

dachten elkaar

op een bijzondere manier

liefde en zorg te geven

zeilden in wit

langzaam verwaaiend

een voorzichtige koers

maar het blauw

werd niet helder

de zon bleef omfloerst

daar spookten in

donkere randjes de scherpe

tandjes van onverwerkt verdriet

in windstille woorden

die we nog steeds hoorden

hulde ons immens verlies

wil melker

06/08/2017

